

Espanya enfront d'Europa: una llei diferent als dos costats dels Pirineus

written by Axel Schönberger | 29 de maig de 2022

Els esforços d'Espanya per criminalitzar els dissidents polítics de Catalunya i perseguir-los amb els mitjans d'un poder judicial evidentment parcial i no basat en l'estat de dret, i amb la participació d'un «tribunal constitucional» que no mereix aquest nom i no està subjecte a la separació de poders, estan fracassant una vegada i una altra.

[La majoria dels dotze jutges del Tribunal Constitucional espanyol són nomenats per polítics, per la qual cosa no es considera independent.](#) El Congrés dels Diputats nomena quatre jutges, el Senat, altres quatre i el Govern, a dos. Només dos dels dotze jutges són nomenats pel Consell General del Poder Judicial. El Tribunal Constitucional decideix per si mateix sobre quins procediments és competent. Una vegada que s'ha atribuït la competència, es retira dels altres tribunals espanyols (Llei orgànica 6/2007). No només té poder judicial, sinó també legislatiu i, en uns certs casos, fins i tot executiu. Les seves decisions es publiquen directament en el Boletín Oficial del Estado i no poden ser revocades per cap altre tribunal espanyol.

[La justícia belga ha decidit finalment no extradir a Espanya un cantant de parla catalana de Mallorca.](#) Allò de què Espanya, que volia extradir-ho amb una Ordre de Detenció Europea, l'acusa no es considera un delicta a Bèlgica (ni en els altres països de la Unió Europea).

[El 24 de maig de 2022, el Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees també va restablir la immunitat parlamentària de tres diputats catalans: el president Carles](#)

Puigdemont, el conseller Toni Comín i la consellera Clara Ponsatí. Els advocats dels tres catalans perseguits políticament per Espanya veuen això com una victòria d'etapa. La decisió final en aquest procediment encara està pendent, però els observadors del judici esperen una altra victòria per als tres polítics catalans.

Mentrestant, s'estan filtrant notícies que l'escàndol del Catalangate és aparentment només la punta de l'iceberg i que la guerra bruta d'Espanya contra la minoria nacional catalana ha estat i és duta a terme a una escala molt major del que es coneixia. En qualsevol democràcia que funcioni, el govern hauria estat enderrocat fa temps pel que ja se sap. Com és ben sabut, als EUA Nixon va perdre la presidència com a resultat d'un escàndol comparable en una escala molt menor. Però el president de tefló del govern espanyol, Pedro Sánchez, no pensa dimitir i continua intentant mantenir l'escàndol en un nivell baix mitjançant sacrificis de peons i maniobres de distracció.

Mentrestant, mentre la Unió Europea continua abandonant a milions de ciutadans de la Unió Europea i traient els seus drets, la justícia espanyola es prepara per a derogar els decrets d'indult, mitjançant el qual el govern central espanyol va indultar els presos polítics empresonats de Catalunya –la seva condemna il·legal a llargues penes de presó sense l'existència de delictes ni bases corresponents en el codi penal espanyol passarà per sempre als llibres d'història d'Europa i del món com una vergonya d'Espanya– i per a enviar de nou a presó els catalans destacats. L'Estat profund espanyol cerca la provocació i òbviament vol desfermar la ira popular a Catalunya per a tenir un suposat agafador per al desplegament policial i militar al país encara sota l'administració d'Espanya, el Parlament de la qual va declarar la independència de Catalunya d'Espanya el 27 d'octubre de 2017 d'acord amb el dret internacional.

<https://english.vilaweb.cat/noticies/u-turn-of-spains-judiciar>

[y-on-pardon-of-catalan-political-prisoners/](#)